

Шаљем ти кћери моја , овај добри поклон, шаљем ти га ја, Григорије, а савет очински је најбољи савет.

Није, Олимпијадо, злато помешано са драгим камењем, украс женама. На свој царски образ не мећи руменило, ту срамоту која се допада, да тиме не изгубиш свој прави лик. Црвене, златне, блештеће и шарене хаљине остави другима, које нису украшене светлим животом. А ти се постарај о чистоти, о лепоти, која је достојна дивљења за унутрашње очи. Добре су врлине најбољи укус код жене, која има сталну, непроменљиву лепоту достојну прославе.

Поштуј Бога, а затим и мужа – око твога живота, руководиоца твојих намера. Њега јединог воли, њему једином весели срце и нарочито и више што год је он љубазнији и нежнији према теби, везама једнодушности чувај нераскидљиву привезаност. Не допуштај себи такву слободу, какву изазива љубав твога мужа, него каква је пристojна, зато што у свему може бити презасићености. Мада и у свему бива пресићености, ипак је боља она љубав, која то не зна.

Родивши се женом, немој себи присвајати особине које су својствене мушкарцу и не поноси се родом, не гизди се хаљинама и не поноси мудрошћу. Твоја је мудрост покоравање законима супружанства јер веза без брака све чини општем код жене са мужем.

Кад је муж срдит дај му за право, а кад је уморан, помогни му нежним речима

и добрим саветима. Јер и укротитељ лавова, не умирује раздражену звер силом, него је укроћује гладећи је руком и изговарајући ласкаве речи.

Ма колико да се нерасположена и узнемирена никада не укоревај мужа за оно што си претрпела, јер је он сам за тебе најбоља добит. Не кори га ни зато, што је резултат рада супротан његовом предузећу. Ово би било неправично, јер због демонске вештине често пута и добронамерна предузећа не достижу своје циљеве.

Немој хвалити онога, кога не воли твој муж, са твојом намером да га на сваки начин речима уједеш. Благодарим мужевима и женама, а нарочито женама, и у сваком другом случају, доликује простота срца.

Радости и све жалости мужа сматрај као заједничке. Нека старања код вас буду заједничка, јер кроз ту слогу напредује дом.

И твој савет може имати место, али мужевљев нека је над њим.

Кад муж жали, пожали се и ти са њим донекле (сета духова служи као пријатан лек у жалости), али ускоро после тога, разведри лице и растерај му тешке мисли, јер ожалашћеном и узнемиреном мужу је најпоузданије пристаниште – жена.

Твоје занимање нека буде преслица, вуна и поука у Божјој речи а старање о спољашњим делима остави мужу.

Не излази често на кућна врата за време народних весела и непристојних зборована, тамо се и од стидљивих краде стид, тамо се измењују погледи, а губитак стида је почетак свих порока.

И у добра друштва и скупове наређујем ти да идеш са благоразумним лицима, да би у твојој памети остала која добра реч, која би искоренила у теби неки порок или те јаче привезала врлини.

Дом је твој за тебе и варош и шума. Не допуштај да те гледају туђинци, осим исправних рођака, или свештеника или седианама украшених старана. Не показуј се и женама које високо држе главу и иду откривене. Не показуј се ни благочастивим мушкарцима, чак и које много уважаваш, ако твој муж не жели да их види у својој кући. Јер, ко ће ти допринети толико користи, ако не добар муж само ако њега јединог волиш?

Буди високо мудра али не и горда.

Хвали женскиње, које чак и не знају мушкарце.

Не хитај на брачно или које друго весеље где је пијанство, смех, игре и загушљиво осећање. Ово доводи и потпуно исправне до кварежи као год што сунчани зраци растапају восак.

Код своје куће не приређуј закуске и пијанке ни у присуству благонаклоног мужа ни у његовом одсуству. Ако је желудцу одређена мера, можда ћеш победити страсти. Ненаситог желудца бојим се и ја, а боји се и твој муж.

На лицу твоме не треба да буде ни похотљивих покрета ни гневних трзаја. То је стидно за сваког човека а нарочито за жене јер им прави лице безобразним.

Не кити уши бисером него навиком да слушаш добре речи а за рђаве речи да их затвараш кључем разума. Уши твоје нека буду увек целомудрени слушаоци.

Нека девичанска стидљивост у присуству твога мужа под веђама разлива чисто руменило. Зацрвени се кад те гледају други, а сама се старај да не гледаш ни на кога и обарај очи земљи.

Ако ти је необуздан језик, увек ће те мрзети муж. Оштар језик је често зло и невинима. Боље је ћутати кад и сам предмет изазива реч, него ли говорити када и време не даје места нескромној речи. Твоја реч треба да буде предмет жеља.

Ноге које иду брзо непоуздани су сведоци целомудрености, јер у самом ходу име нечега дрскога.

Саслушај и ово: немој се предавати распаљивој телесној љубави, не тражи у свако време задовољства брачне постеље; убеди мужа да поштује празнике, зато што је лику великог Бога својствено покоравати се законима. Јер сам бесполни Син, дајући нашем роду брачни закон, указао је творевини Своје руке помоћ, да кад једни одлазе а други долазе, тиме продужи поколење. Променљиви род људски личи на реку, која не стоји на једном месту и увек је, због неизбежности смрти и рођења, пуна, тече и живи.

Али зашто да говорим подробно о свему? Могу ти дати, драга моја, савет но њега имаш боље у Теодосији – том Хирону међу удатим женскињем. Она је за тебе живи пример сваке речи и дела; она те је примила од оца и однеговала је у теби добре врлине. То је једноутробна сестра беспрекорног архијереја Амфилохија, громогласног весника истине, мој украс, кога сам заједно са непорочном Теклом, спровео Богу.

А ако си и од мене старца примила неку високо мудру реч онда наређујем ти да је чуваш у дубинама свога срца. Овим ћеш добити благоволење свога мужа, доброга управника града, и ако би он почео да се подиже, ти ћеш га превазићи славом.

Ево теби мога поклона! А ако је потребан бољи поклон, онда ти желим да постанеш многоплодном њивом децама деце, те да се већим бројем људи у песми прославља велики Бог, за кога се рађамо на свет и коме треба да се приближујемо по утврђеном закону.

О светитељу:

Св. Григорије Богослов се родио у Назијанзи у Малој Азији 329. године. Отац његов био је владика; у оно време владике су биле жењени људи. Григорије је био учеван човек као и Василије Велики, а био је и врло побожан. Он је примио био свештенички чин и на скоро је изабран за владика у Малој Азији. После неког времена буде изабран за патријарха цариградског. И Григорије је написао многе књиге. Због велике богословске спреме његове назван је Григорије Богослов. Умро је 7 фебруара 390 године и зато га наша црква слави сваке године 7 фебруара. Такође наша црква слави празник Три Јерарха 12. фебруара када се заједно прослављају св. Јован Златоуст, св. Василије Велики и св. Григорије Богослов, велики учитељи и јерарси (управитељи) цркве.

Из светоотачке књижевности

Св. Григорије Богослов

ПИСМО ОЛИМПИЈАДИ

